

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 026072 21 Uvp
Banjaluka, 15.06.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Ljiljane Bošnjak Glizijan, kao članova vijeća, uz učešće Željke Vujanović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi J. B. iz B., koju zastupa punomoćnik Lj. D. advokat iz B., (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj ... od 19.12.2019. godine, tuženog Ministarstvo ..., u predmetu vršenja inspekcijskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 026072 20 U od 27.11.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.06.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Inspekcija ... Grad B. broj ... od 15.01.2019. godine. Tim prvostepenim rješenjem (tačkom 1. dispozitiva) naređuje se tužiteljici kao investitoru da u roku od tri dana od dana prijema rješenja poruši bespravno izgrađenu - postavljenu automatsku konzolnu parking rampu sa daljinskim upravljanjem i to: čelično kućište i oslonac, ankerisani za asfaltnu podlogu visine cca 1,0m; aluminijsku konzolnu ruku rampe dužine cca 4,0m, u ogranku B. v. S. S. ..., izgrađenu na zemljištu označenom kao k.č. broj 433/1 k.o. B. ..., bez prethodno pribavljene građevinske dozvole; (tačkom 2. dispozitiva) tužiteljica je upozorena da će se ukoliko ne postupi na prednje opisan način, rušenje bespravno izvedenih radova izvršiti putem drugih lica, s tim da će troškovi izvršenja pasti na teret tužiteljice, a materijal će biti odvezen na deponiju otpadnog materijala; (tačkom 3. dispozitiva) je obavezana tužiteljica da u roku od tri dana od dana isteka roka iz tačke 1. rješenja, pisanim putem obavijesti organ o izvršenju ovog rješenja; a (tačkom 4. dispozitiva) konstatovano je da žalba ne odlaže izvršenje rješenja. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužiteljice za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je ostavio na snazi rješenje prvostepenog organa od 15.01.2019. godine, jer je za svoju odluku dao valjane, na zakonu zasnovane razloge. Ovo stoga što iz podataka upravnog spisa proizilazi da je urbanističko-građevinski inspektor u okviru svojih ovlašćenja propisanih odredbama člana 25. i 41., te 48. do 61. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 74/10, 109/12, 117/12 i 44/16 - u daljem tekstu: Zakon o inspekcijama) proveo postupak i donio rješenje kojim je tužiteljici naložio da poruši objekat bliže opisan u dispozitivu prvostepenog rješenja, jer je pravilno utvrdio da je isti izgrađen bez građevinske dozvole. Sud je citirao odredbu člana 124. stav 1. Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik

Republike Srpske“ broj 40/13, 106/15, 3/16 i 84/19 - u daljem tekstu: Zakon o uređenju prostora i građenju), kojom je propisano je da se građenju objekta može pristupiti samo na osnovu rješenja kojim se izdaje građevinska dozvola, osim u slučajevima kada u skladu sa odredbama ovog zakona nije potrebno pribaviti građevinsku dozvolu, kao i odredbu člana 171. stav 1. tačka đ) istog zakona kojom je propisano da u vršenju inspeksijskog nadzora nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donesenih na osnovu njega nadležni urbanističko-građevinski inspektor, osim opštih ovlašćenja propisanih Zakonom o inspekcijama, ovlašćen je i da naredi rušenje objekta ili njegovih dijelova, ili uklanjanje izvedenih radova i uspostavljanje prvobitnog stanja na teret investitora, ako utvrdi da su građenje, odnosno radovi izvedeni ili se izvode bez građevinske dozvole, odnosno bez lokacijskih uslova i zapisnika o iskolčavanju za objekte iz člana 125. ovog zakona, zaključujući da ih je prvostepeni organ pravilno primijenio u konkretnom slučaju, jer ni tužiteljica ne spori okolnost da je predmetni objekat bespravno izgrađen, a što je jedino bitno za postupak inspeksijskog nadzora. Ocijenjen je neosnovanim suštinski navod tužiteljice da je prvostepeni organ bio dužan prekinuti postupak inspeksijskog nadzora, jer je ona dostavila dokaz da je kod nadležnog organa Odjeljenja za prostorno uređenje Grada B. podnijela zahtjev za legalizaciju ovog objekta, uz stav suda da je ta okolnost od značaja samo za postupak izvršenja rješenja urbanističko-građevinskog inspektora, koji se u slučaju kad je podnesen zahtjev za legalizaciju objekta, prekida do pravosnažnog okončanja postupka legalizacije, jer tako propisuje odredba člana 16. stav 1. Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 62/18 - u daljem tekstu: Zakon o legalizaciji), kako je to pravilno zaključio i obrazložio tuženi u osporenom aktu.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužiteljica pobija zakonitost iste zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu ukratko interpretira utvrđenja tuženog iz osporenog akta koja je podržao nižestepeni sud, te navodi da ista nisu pravilna. Ukazuje da organi uprave i sud ne cijene činjenicu da je tužiteljica kod nadležnog Odjeljenja za prostorno uređenje Grada B. podnijela zahtjev za izdavanje naknadnog odobrenja za građenje objekta navedenog u tački 1. dispozitiva prvostepenog rješenja, a koji zahtjev za legalizaciju je zaveden pod poslovnim brojem 03-3601-67/19. Dakle, imajući u vidu da je u konkretnom slučaju podnesen zahtjev za legalizaciju, ta činjenica po stavu tužiteljice predstavlja razlog za prekid inspeksijskog postupka. Ovo stoga što donošenje odluke po zahtjevu za legalizaciju predstavlja prethodno pitanje za ovaj postupak, pa u konkretnom slučaju ne postoje uslovi za dalje vođenje istog sve dok se ne donese pravosnažno rješenje po zahtjevu tužiteljice za legalizaciju predmetnog objekta. Zbog navedenog zaključuje da nije pravilan stav pobijane presude da su mjere i radnje inspeksijskog organa preduzete u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o inspekcijama. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, ili da se ista ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan. Ističe da je tužiteljici pojašnjeno, kako u osporenom aktu, tako i u pobijanoj presudi, da podneseni zahtjev za legalizaciju predstavlja osnov da inspektor prekine postupak izvršenja rješenja o rušenju, pa je shodno odredbi člana 16. stav 1. Zakona o legalizaciji, prvostepeni organ zaključkom broj 09-362-14/19 od 05.02.2019. godine prekinuo postupak izvršenja rješenja o rušenju do pravosnažnog okončanja postupka legalizacije pokrenutog kod Odjeljenja za prostorno uređenje Grada B. pod brojem 03-3601-67/19, na koji način je tužiteljica „zaštićena“ od rušenja spornih radova dok se pravosnažno ne okonča postupak legalizacije, tako da će od ishoda tog postupka zavisiti ishod postupka izvršenja rješenja inspektora, shodno odredbama člana 16. stav 2. i 3. pomenutog zakona. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 19.12.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koji nisu dovedeni u sumnju navodima zahtjeva.

Tužiteljica u upravnom postupku i u upravnom sporu ne spori okolnost da je bespravno izgradila objekat bliže opisan u dispozitivu prvostepenog rješenja od 15.01.2019. godine, o čemu se izjasnila u okviru postupka inspekcijuskog nadzora (na zapisniku od 11.01.2019. godine), koje postupanje je suprotno odredbi člana 124. stav 1. Zakona o uređenju prostora i građenju, a što je osnov da urbanističko-građevinski inspektor, rješenjem donesenim pozivom na odredbu člana 57. stav 1. Zakona o inspekcijama, naredi rušenje predmetnog objekta, shodno svojim ovlašćenjima propisanim odredbom člana 171. stav 1. tačka đ) Zakona o uređenju prostora i građenju, kako je sve to pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud.

Suštinski navod tužiteljice koji se svodi na to da je postupak inspekcijuskog nadzora trebalo prekinuti, jer je ona nadležnom organu Odjeljenju za prostorno uređenje, Grada B. podnijela zahtjev za legalizaciju ovog objekta, nije osnovan, kako je to takođe pravilno zaključio nižestepeni sud. Pokrenuti postupak legalizacije je okolnost koja je shodno odredbi člana 16. stav 1. Zakona o legalizaciji, od značaja samo za postupak izvršenja rješenja o rušenju objekta, koji postupak urbanističko-građevinski inspektor prekida do pravosnažnog okončanja postupka legalizacije, kako je ovdje i učinio zaključkom broj 09-362-14/19 od 05.02.2019. godine, koji se zatiče u spisu, na što pravilno ukazuje tuženi u odgovoru na zahtjev.

Kod ovakvog stanja stvari, proizilazi da pobijana presuda nije zahvaćena povredama iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužiteljice odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Željka Vujanović

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić